

Najděte věty jednočlenné.

Stačilo trochu šálivého jara, první teplý sluneční paprsek, a bylo po spánku.

Smutno je mezi buky a mrtvo. Zima je tu vepsána do tváře přírody zvlášť zřetelně.

Setmělo se úplně a Hric stál uprostřed pralesa, v třeskutém mrazu, daleko od domova. Celý den trvalo, než sem došel, ale copak musí cesta zpátky vést neschůdnou strání, zdoluhavými kličkami kuní stopy mezi povalenými stromy? Potmě to byla hrozná cesta.

Byla tichá zimní noc. Ve vzduchu jiskřil mráz a drtil vše živé. Pojednou v temnotě zašumělo a ozvaly se mnohé tenounké hlásky.

Zvolna se začalo šepit a vrány odplavolily k lesu. Na řece pod kopíci se něco pohnulo.

Sněhu sice napadlo dost, jinak však bylo mírně a na řece a potoku namrzl led toliko při okraji.

Blížilo se k polední a lovec přerušil vzpomínky a putování poloninou. Rozdělal oheň a sedl k jídlu.

Mlčel Hric, mlčel lovec, jenom pes broukal blahem. Lovci bylo smutno. Podléhal nepopsatelnému stesku, drtila ho předtucha neblahé budoucnosti a mučil se obavami.

Lovec si vyšel do Studeného. Ve žlebu bývalo obvykle pochmurno, ale den se vyčasil do parna a ve vedru bylo u divokých peřejí bystřiny mezi vysokými strmými stráněmi tak příjemně, že lovec by se byl nejraději utábořil na některé loučce, připravil si prut a pustil se do kropenatých brachů pstruhů.

Líbezná loučky střídaly se s hvozdem, který sestupoval ze svahu místy a k bystřině. Ta nevěděla, které strany se přidržet, v kodrcavém poskakování běžela od jedné stráně ke druhé. Hned se jí líbilo tu, hned tam, ale bylo to jedno.